

בבית המשפט העליון בירושלים

בג"ץ 5084/14 - ט'

לפני: כבוד הרשם גלעד לובינסקי

העותרות: 1. מאידה עואד
2. יאסמין חנא עואד

נגד

המשיבים: 1. שר הפנים-משרד הפנים
2. רשות האוכלוסין וההגירה במזרח ירושלים
3. היועץ המשפטי לממשלה

בקשה לפסיקת הוצאות

החלטה

לפניי בקשת העותרות לפסיקת הוצאות לטובתן, וזאת בעקבות מחיקתה של העתירה שבכותרת בלא שניתנה הכרעה שיפוטית לגופם של דברים. המשיבים מתנגדים לבקשה.

העתירה, אשר הוגשה ביום 21.7.2014, כוונה כנגד החלטת המשיב 1 מיום 3.3.2013 לדחות את בקשת העותרות לקבלת אזרחות, כמו גם כנגד החלטתו מיום 3.7.2013 לדחות ערר אשר הוגש מטעמן על החלטת הדחייה. אין מחלוקת, כי העתירה נמחקה ביום 21.4.2015 לאחר שהוחלט להעניק לעותרות אזרחות, כלומר - הסעד אשר התבקש על ידי העותרות ניתן להן. בנסיבות אלה, ובהיעדר טענה בדבר אי מיצוי הליכים או שיהוי, קמה חזקה לפיה העתירה הייתה מוצדקת, והנטל עובר למשיבים לסתור חזקה זו ולהוכיח כי לא הייתה הצדקה להגשת

העתירה או כי לא התקיים קשר סיבתי בינה לבין קבלת הסעד (למשל, בג"ץ 2908/06 איונוב נ' שר הפנים (21.4.2010)). איני סבור כי המשיבים עמדו בנטל זה. אבהיר בקצרה.

לטענת המשיבים, ההחלטות לדחות את בקשת ההתאזרחות ואת הערר היו מוצדקות בעת קבלתן וזאת, בין היתר, נוכח הספקות שהתעוררו באשר למרכז חייה של העותרת 1 והסתירות אשר התגלעו בגרסתה. לשיטתם, לאחר הגשת העתירה ובעקבות חלוף הזמן מן ההחלטות האמורות, הוחלט לקיים לעותרת 1 ראיון נוסף. שינוי העמדה בנוגע לבקשת ההתאזרחות בא, כך על פי הנטען, בעקבות ראיון זה.

אכן, לא נעלם מעיניי כי היה חוסר קוהרנטיות מסוים בין דברים שנאמרו על ידי העותרת 1 בתשואל עובר לקבלת ההחלטה בבקשת ההתאזרחות, לבין דברים שצוינו בערר מטעמה. ואולם, המשיבים אינם טוענים כי במסגרת הראיון הנוסף מסרה העותרת 1 מידע מהותי חדש כלשהו, או כי חל שינוי נסיבות. יוצא איפוא, כי התשתית העובדתית אשר הייתה מונחת לפני המשיבים בעת קבלת ההחלטה להעניק לעותרות אזרחות ישראלית לא הייתה שונה, בוודאי לא מהותית, מזו אשר הונחה לפנייהם בעת קבלת ההחלטה בערר. על רקע האמור, הטענה לפיה הראיון הנוסף הוא אשר הביא לשינוי בעמדת המשיבים אינה משכנעת די הצורך, בוודאי לא במידה שיש בה כדי לסתור את החזקה הנזכרת לעיל.

אשר על כן, סבורני כי יש מקום לפסיקת הוצאות לטובת העותרות. עם זאת, סכום ההוצאות ייקבע על הצד המתון וזאת בשים לב, בין היתר, לקשיים מסוימים באופן התנהלותן של העותרות (לרבות היעדר הקוהרנטיות שצוין לעיל); לכך שהסעד ניתן לעותרות מבלי שהיה צורך בהגשת כתבי טענות נוספים או בקיום דיון לפני הרכב; לעובדה שמדובר בעתירה שאינה מן המורכבות ביותר; ולכך שלא הונחה תשתית באשר להוצאות הריאליות בהן נשאו העותרות. המשיבים יישאו איפוא בשכר טרחת עורך דין בסך 1,000 ₪ ובהוצאות משפט בסך 500 ₪.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ה (16.8.2015).

גלעד לובינסקי, שופט

ר ש ם

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 14050840_X11.doc טו
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il